

(revidert september 2015)

MELDING**3.1. Formål og prinsipp**

Når barneverntenesta mottek ei melding, uavhengig av om den er i skriftleg eller munnleg form, skal meldinga snarast vurderast av barnevernfagleg tilsett som mottek meldinga. Det skal gjerast ei vurdering av om innhaldet i meldinga gjer grunnlag for «rett og plikt» til å gjere ei undersøking etter § 4.3 i Lov om Barneverntenester.

«Dersom det er rimeleg grunn til å tru at det føreligg forhold som kan gje grunnlag for tiltak etter dette kapitlet, skal barneverntenesta snarast undersøke forholdet, jf § 6.9.»

3.2. Rutinar for arbeid med meldingar.

- Alle meldingar skal snarast registrerast i dataprogrammet.
- Meldar skal få opplysningar om barneverntenesta si rolle og korleis vi arbeider med meldingar.
- Meldinga bør vere så fullstendig som råd, slik at den kan gje eit best mogleg grunnlag for barneverntenesta si første vurdering av situasjonen.
- Ei melding kan kome skriftleg eller munnleg så vel frå privat som frå offentleg melder.
- Barneverntenesta har i oppgåve å klargjera meldinga med meldar dersom den er upresis. Deretter gjere ei vurdering av om innhaldet kjem inn under § 4.3. ***Rett og plikt for barneverntenesta til å foreta ei undersøking.***
- Meldinga vert tatt opp i barneverntenesta sitt ukentlege møte der plan for undersøkinga vert lagd. Sakshandsamar gjer skriftleg tilbakemelding til meldar om det vert eller ikkje vert sett igang undersøking etter Lov om barneverntenester. Dette gjeld så vel privat som offentleg melder.
- Først når det er klargjort at meldinga gjev grunnlag for undersøking, tek barneverntenesta kontakt med foreldra.
- Etter avslutta undersøking gir sakshandsamar skriftleg tilbakemelding til *offentleg* meldar om det vert sett i gang tiltak eller ikkje etter Lov om Barneverntenester.
- Ved tilbakemelding til offentleg melder om igangsett tiltak skal det vurderast om det er naudsynt å gje opplysningar om kva tiltaket går ut på. Dette av omsyn til meldar sine pliktar overfor barnet.
- Rutinemessig skal barnevernleiar i kvart ukemøte kontrollere at skriftleg tilbakemelding til meldar etter motteke melding er gitt. Likeins at rutine for skriftleg tilbakemelding til offentleg melder etter avslutta undersøking er følgd.
- Det skal vere ei statusgjennomgang med rådmannen kvart kvartal.

3.3 Anonyme meldingar.

Når privatpersonar gjer inn ei bekymringsmelding kan dei vera anonym, eller krevje å få vera anonym sjølv om identiteten er kjend for barneverntenesta. Dei bør likevel oppmodast til å gje opp identiteten sin då barneverntenesta ikkje kan garantere anonymitet dersom saka fører til tiltak som krev handsaming av Fylkesnemda.

Offentleg tilsett, som gjennom sitt arbeid har blitt kjend med tilhøve kring eit barn, har ikkje høve til å vera anonym.

Ved anonyme meldingar bør barneverntenesta vise varsemd med omsyn til om meldinga skal følgjast opp med ei undersøking. Det bør m.a vurderast om meldinga kan vere gitt med tanke på sjukane.

Opplysningsplikta til barneverntenesta, jf. § 6.4, vil ikkje vere oppfylt ved ei anonym melding. Opplysningsplikta byggjer på at den som meldar gjer seg til kjenne slik at barneverntenesta kan vurdere innhaldet i meldinga og trong for å hente inn fleire opplysningar.

3.4. Tilbakemelding til meldar.

Barneverntenesta ved sakshandsamar skal alltid, og seinast innan 3 veker, gje skriftleg tilbakemelding til alle som meldar om at melding er motteken og at saka vert følgd opp i samsvar med Lov om Barneverntenester §4.3.

Til offentlig meldar skal det og opplyst om det vert sett i gang undersøking eller om meldinga vert lagd bort med grunngjeving, jf § 6.7 a.

I medhold til barnevernlova kan barneverntenesta gje opplysningar til andre forvaltningsorgan, dersom det er naudsynt for å fremje barneverntenesta sine oppgåver. Same gjeld for å førebyggje alvorleg fare for liv og helse eller alvorleg skade for andre si helse. Barneverntenesta kan og gje opplysningar til andre ved samtykke frå dei som er part i saka, eller for å oppnå det formål opplysningane er gitt eller innhenta for, jf. Forvaltingslova § 13 a .

Dersom eit barn under 15 år har gjort seg skuldig i ei straffbar handling kan påtalemyndighet/politi avgjere å overføre saka til barneverntenesta. I slike saker er barneverntenesta unntatt teieplikt overfor meldar og skal underretta politi om ein treff vedtak i saka eller ikkje, jf Straffelova § 71b.

3.5. Bortlegging av meldingar.

I enkelte tilfelle kjem meldinga som ein søknad frå foreldre eller ungdom om eit spesielt tiltak. Barneverntenesta skal då handsame søknaden og gjera vedtak om avslag eller godkjenning. Dette er eit enkeltvedtak i samsvar med forvaltingslova.

Dersom barneverntenesta treffer avgjerd om ikkje å sette i gang undersøking, skal meldinga likevel arkiverast.

